

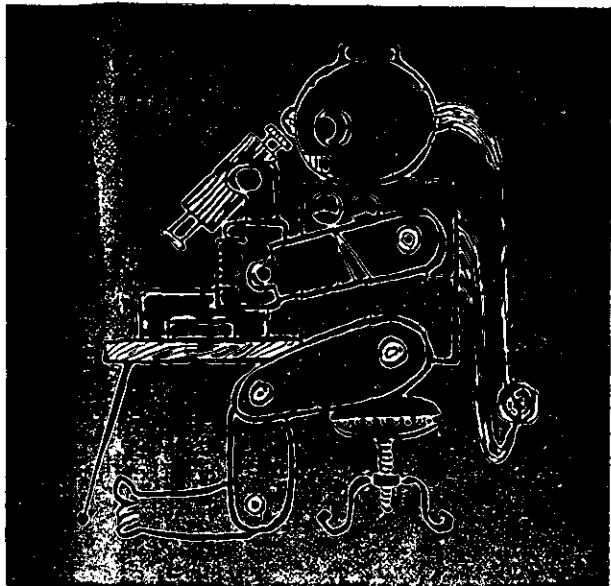
מה בצבאות?

בדור זה של שפעת הדעת הטכנית והצבאית הועמדו גם כוחות ארה"ב בפני שאלה — המי שותפת כיום לרוב הצבאות — היכן וכיצד לרכו את האינפורמציה המדעית והטכנית, על אלפי שלוחותיה. מינהל המחקר והפיתוח חוקר

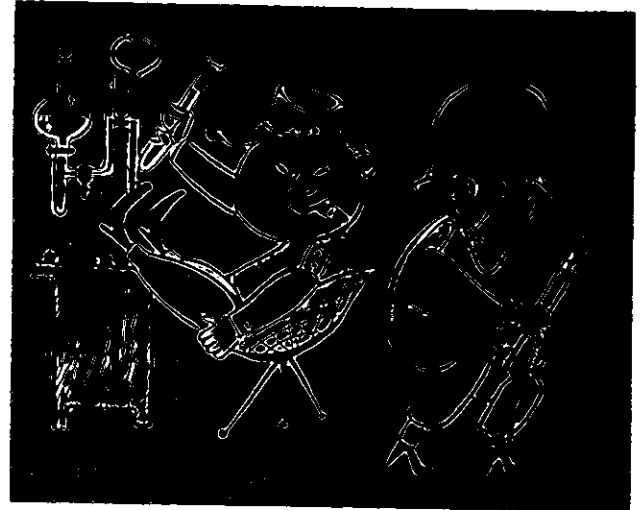

לפחות על צבא אחד — צבא צרפת — ידוע כבר בודאות כי אמנם החל להנהיג את הטיל פורץ-השריון לא רק כנשק נגד-טנקים, אלא אף כחימושו של טנק. מבחינה זו ניתן, איפוא, לומר כי צבא זה הנו אולי הראשון המציב רגלו ב"עולם-המחר" של לוחמת-שריון בכלל, ולוחמת-שריון-בשריון במיוחד. התקציב-הצבאי הצרפתי לשנה הקרובה מכיל הסבתם של 75 טנקים-קלים מדגם AMX-13 לצורך חימור שם בטיילים "קרקע-קרקע 11", הלא הוא הטיל הנ"ט הצרפתי הנודע.

מחלוקת שוררת בכוחות-המזוינים של ארה"ב בענין תוספת-שכר לבעלי תוארים-אקדמאיים בכירים, שהוצע למיניסטר-ההגנה (ע"י ועדת-מחקר) להנהיגה. טוענים, כי מפקדים-לוחמים יקופחו לעומת מומחי-מחקר וטכנאים. לפי

שם עתה מה עדיף: לרכו הכל ב"סוכנות לאינפורמציה-טכנית של הכוחות המזוינים" מרכזית, בווינגטון — או לחזק לצורך זה את המרכזים ה"מקצועיים" — כגון אלה ה"עוסקים בפלסטיקה, במתכות, או ב"אינפרא-אדום". הסיכויים הם כי תגבר הגישה השניה. יתכן שמשפיעים כאן גם ממדיה העצומים של "הממלכה" הצבאית-המדעית-הטכנית ב"ארה"ב.

ההצעה צריכים היו כל שנה של "לימוד מתקדם" (לתוארי מ.א. ודוקטור) להחשב, לגבי קביעת השכר וותק-הקידום, כשנת-שרות. אלה המשרתים זה שנים — ואשר רכשו לעצמם תוארים מקבילים — רואים בכך ק"פ פוח. ההצעות לא חלו על קצינים שלימודם נתמך ע"י השלטונות.

לפי ידיעות אחרות נות נחתם ע"י צבא ארה"ב חוזה נוסף — בסכום העולה על מיליון דולר — לעבודת-פיתוח הק"ש שורה בעיצוב מע"רכת-אתראה ביולוגית. כנראה, שה"כונה לאיזה אמצעי (ויתכן — מערכת אמצעים) לזיהוי ואיכונם המידיים של גופים מיקרו-ביולוגיים שונים (חיידקים ועוד), או חומרים כימיים, שהוחדרו לתוך האויר או הופצו על פני הקרקע — ואשר פגיעתם רעה בבני אדם, בבעלי חיים בכלל או בצמחים.

כפי הנראה אין קושי במציאת תפקידים לאניות-ציי ש"נתפנו". בארה"ב מכינים עתה את הסבתן של 4 מאניות "ציה-עתודה" לספינות-שיגור-לוויינים. לעומת זאת חוקרים את האפשרות להתקין 4 מאניות-המערכה הגדולות לצרכי "שימוש רב-תכליתי" במבצעים-אמפ"י בים (כנראה — להרעשה-טילית של חופים, נשיאת הליקופטרים ויחידות-נחיתה, בסיסים צפים לפלישות או להתבססות בחוף, ועוד כיו"ב). בכך מתכוננים, כנראה, להקים תוספת בעלת-משקל ל"אניות הסער" המיוחדות — בדומה לאלה אותן מפתח עתה הצי-המלכותי הבריטי (ראה תמונה).

בעדותו בפני ועדת-קונגרס גילה אדמירל-משנה הימאן (חיים) ריקובר, "אבי הצוללת האטומית", כי אחד ה"ממונים עליו דרש כי יקטין את המחפה-מפ"ני-קרינה שבמבנה ה"צוללת: "הנך נוקט תקני-קרינה אורחיים — אך ביחידות-לוח"מות יש לקבל פגיעות

של 20-30 אחוז בתוך הצות". לדברי ריקובר, השיב הוא לכך כי כאן לא רק שאלת שלום המלחים עצמם — אלא אולי אף עתידם הגנטי של דורות-יבואו. הקציין-הממונה (שמו לא הוזכר) טען כי אין איש יודע לאשרה את פרשת השינויים הגנטיים (מוטציות) — "וכי אולי יהיה הכל אף לטובה". אדמירל ריקובר ידוע כבן ראוי לעם-קשה-עורף — והוא עמד בסירובו. כך הוסר מעל מלחי הצוללות האיום לשמש שפני-נסיון לניסוי מרחיק-לכת בשטח הגנטיקה.

